

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 17Cpr/3/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5112225797
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Majeriková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2014:5112225797.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred samosudkyňou JUDr. Annou Majerikovou v právnej veci navrhovateľky: Bc. C. U., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom V. XXX, občan SR, právne zastúpená Mgr. Róbert Kučera, advokát so sídlom Veľká okružná 39, Žilina, proti odporcovi: Obec Belá, so sídlom Oslobodenia 183, Belá, IČO: 00 321 168, právne zastúpený Advokátska kancelária Hagara-Hagarová, s.r.o., Daniela Dlabača 35, Žilina, IČO: 36 806 498, o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru, takto

rozhodol:

Súd návrh navrhovateľky o určenie, že skončenie pracovného pomeru výpoveďou zo dňa 28.3.2012 je neplatné, v celom rozsahu **z a m i e t a**.

Navrhovateľka je **p o v i n n á** nahradiť odporcovi trovy konania vo výške 326,95 eur a tieto zaplatiť na účet právneho zástupcu odporcu vedený v Tatra banka a.s., pobočka Žilina, č. účtu: XXX XXX XXXX/XXXX, do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka sa návrhom doručeným súdu dňa 27.7.2012 domáhala určenia, že skončenie pracovného pomeru zo dňa 28.3.2012, založeného pracovnou zmluvou zo dňa 10.2.2010 medzi zamestnávateľom Obec Belá a zamestnancom (navrhovateľka), ktorej predmetom bol výkon práce hlavného kontrolóra, za základe výpovede zo dňa 28.3.2012 je neplatné. Svoj návrh odôvodnila tým, že s navrhovateľkou dňa 10.2.2010 po zvolení za hlavného kontrolóra obce na funkčné obdobie 6 rokov bol založený pracovný pomer písomnou pracovnou zmluvou. Dňa 25.2.2011 došlo k odvolaniu navrhovateľky z funkcie hlavného kontrolóra na základe Uznesenia odporcu č. 7/2011 zo dňa 25.2.2011. Jednostranným právnym úkonom - okamžitým skončením pracovného pomeru zo dňa 9.3.2011 odporca ukončil s navrhovateľkou pracovný pomer. Okresný súd Žilina rozsudkom sp. zn. 25C 103/2011-49 zo dňa 18.10.2011 určil, že skončenie pracovného pomeru zo dňa 9.3.2011 je neplatné a rozsudok bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 5Co 9/2012-68 zo dňa 19.3.2012. Písomným podaním zo dňa 28.3.2012 dal odporca navrhovateľke výpoveď z pracovného pomeru založeného pracovnou zmluvou zo dňa 10.2.2010 a to z dôvodu, že navrhovateľka bola uznesením Obecného zastupiteľstva Obce Belá č. 7/2011 bod II./ písm. d) zo dňa 25.2.2011 odvolaná z funkcie hlavnej kontrolórky obce Belá, čím výkon funkcie hlavnej kontrolórky zanikol a týmto odvolaním z funkcie prestala spĺňať predpoklady ustanovené právnymi predpismi na výkon dohodnutej práce, t.j. na výkon práce hlavnej kontrolórky obce Belá. Písomným podaním zo dňa 20.4.2012 požiadala navrhovateľka odporcu, aby jej prideloval prácu a trvala na tom, aby ju odporca aj naďalej zamestnával. Navrhovateľka považuje skončenie pracovného pomeru na základe jednostranného právneho úkonu odporcu zo dňa 28.3.2012 za neplatné a to z dôvodov, a) že uznesenie obecného zastupiteľstva č. 7/2011 zo dňa 25.2.2011 bolo napadnuté protestom prokurátora pre porušenie zákona, b) vo výpovedi zo dňa 28.3.2012 nie je uvedený skutkový dôvod tohto jednostranného právneho úkonu, nachádza sa v ňom len odkaz na uznesenie obecného zastupiteľstva zo dňa 25.2.2011 a nie je zrejmé, či dôvodom odvolania mala byť skutočnosť,

že odporca nikdy neudelil písomný súhlas s podnikaním po jej zvolení do funkcie hlavného kontrolóra alebo skutočnosť, že ako hlavný kontrolór neinformovala odporcu o stave obecného podniku s.r.o., ktorý spadal do jej kontrolnej činnosti a teda neexistoval dôvod, pre ktorý bola odporcom odvolaná z funkcie hlavného kontrolóra a ktorý odporca v uznesení č. 7/2011 zo dňa 25.2.2011 označuje. Navrhovateľka vykonáva podnikateľskú činnosť od 1.10.2000 a pri jej zvolení do funkcie hlavného kontrolóra dňa 10.2.2010 poslanci obecného zastupiteľstva mali vedomosť o výkone jej podnikateľskej činnosti a odporcovi najneskoršie zaniklo oprávnenie ukončiť pracovný pomer so žalobkyňou na základe výpovede z dôvodu výkonu jej podnikateľskej činnosti a to dňom 10.2.2011 tj. uplynutím objektívnej jednoročnej prekluzívnej lehoty. Pokiaľ ide o neinformovanie o hospodárskom stave obecného podniku (podľa § 18f ods. 1 písm. e) zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení, hlavný kontrolór predkladá obecnému zastupiteľstvu najmenej raz ročne správu o kontrolnej činnosti, a to do 60 dní po uplynutí kalendárneho roku) navrhovateľka uviedla, že bola odvolaná z funkcie hlavného kontrolóra ku dňu 25.2.2011 a odporca zmaril splnenie tejto zákonnej povinnosti informovať o hospodárskom stave. Teda neexistoval dôvod, pre ktorý bola odporcom odvolaná z funkcie hlavného kontrolóra a ktorý odporca v uznesení č. 7/2011 zo dňa 25.2.2011 označuje. Navrhovateľka zastáva tiež názor, že odporca nebol oprávnený ukončiť pracovný pomer na základe výpovede, keďže si nesplnil ponukovú povinnosť v zmysle ustanovenia § 63 ods. 2 Zákonníka práce.

V priebehu konania navrhovateľka podaním zo dňa 19.11.2012 navrhla prerušiť konanie do skončenia vedeného konania na Krajskom súde v Žiline sp. zn. 20S 75/2012 o preskúmanie zákonnosti uznesenia obecného zastupiteľstva odporcu č. 7/2011 bod II. písm. d) zo dňa 25.2.2011. Uznesením okresného súdu Žilina č.k. 17Cpr/3/2012-34 zo dňa 19.11.2012 bolo konanie prerušené do právoplatného skončenia veci vedenej pred Krajským súdom v Žiline pod sp. zn. 20S 75/2012.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, oboznámením sa s listinnými dôkazmi k veci sa vzťahujúcimi a dospel k nasledovným skutkovým zisteniam.

Navrhovateľka zotrvala na podanom návrhu a jeho skutkovom odôvodnení neplatnosti skončenia pracovného pomeru výpoveďou. Poukázala na odôvodnenie ukončenia pracovného pomeru v súvislosti s podnikaním navrhovateľky, ako aj k správe hospodárenia obecného podniku uvádzané v podanom návrhu. Odporca si nesplnil ponukovú povinnosť a má zato, že dôkazné bremeno že nemá voľné pracovné miesto bolo na odporcovi, teda navrhovateľka takúto dôkaznú povinnosť, že by odporca mal voľné pracovné miesto nemá. Opätovne žiadala preskúmať platnosť predmetného uznesenia obce, nakoľko ho napadá z iných dôvodov, ktoré špecifikovala v návrhu. Uviedla, že má vedomosť o tom, že funkciu hlavného kontrolóra teraz vykonáva Mgr. Šugár, ktorého zvolilo obecné zastupiteľstvo. K stavu obsadenosti pracovných pozícií u odporcu k 31.3.2012 sa navrhovateľka vyjadrovala k tým pracovníkom, s ktorými prichádzala do styku a boli na obecnej úrade v čase jej pôsobenia. Uviedla tiež, že v zozname nie je uvedený p. Káčer Tomáš, ktorý vykonával funkciu projektového manažéra na základe živnostenského oprávnenia a túto pozíciu by mohla vykonávať ona. Tiež má vedomosť, že obec má knižnicu a v tomto zozname nie je uvedený pracovník, ktorý tam pracuje, ktorého meno však uviesť nevedela a myslí si, že toto miesto je voľné.

Odporca žiadal návrh v celom rozsahu zamietnuť. Navrhovateľka prestala spĺňať zákonné predpoklady na výkon zamestnania v pozícii hlavnej kontrolórky, kedy obecné zastupiteľstvo obce dňa 25.2.2011 navrhovateľku odvolalo z funkcie hlavnej kontrolórky. V zmysle zákona o obecnom zriadení obec môže mať iba jedného jediného hlavného kontrolóra, ktorým sa stal Mgr. X. a do tejto funkcie navrhovateľka menovaná ani nemôže byť. Uznesenie obecného zastupiteľstva č. 7/2011 zo dňa 25.2.2011 je platné a navrhovateľka bola riadne odvolaná a touto otázkou sa už súd vysporiadal v súdnom konaní pod sp. zn. 20S 75/2012, ktorý rozhodol o tom, že odvolanie z funkcie kontrolórky, resp. uznesenie obecného zastupiteľstva sú platné. Odporca nemal žiadne pracovné voľné miesto v čase, kedy bola daná navrhovateľke výpoveď, stav obsadenosti pracovných pozícií k 31.3.2012 je v predloženej zozname a pokiaľ navrhovateľka tvrdí, že existovalo voľné pracovné miesto, je na nej dôkazné bremeno, aby preukázala existenciu voľného pracovného miesta.

V konaní je nesporné, že navrhovateľka bola dňa 10.2.2010 zvolená za hlavného kontrolóra obce Belá a následne bol s navrhovateľkou uzatvorený pracovný pomer na základe pracovnej zmluvy zo dňa

10.2.2010 s dňom nástupu do práce 11.2.2010 na dobu určitú do 10.2.2016 na druh práce hlavný kontrolór obce, miesto výkonu práce obec Belá.

Na zasadnutí Obecného zastupiteľstva Obce Belá konaného dňa 25.2.2011 bola navrhovateľka odvolaná z funkcie hlavného kontrolóra obce Belá a bolo prijaté uznesenie č. 7/2011 bod II. písm. d). Dôvodom odvolania sú skutočnosti a nedostatky, ktoré sú zvlášť hrubým porušením povinnosti zamestnanca a vedúceho pracovníka podľa § 18a ods. 9 písm.a) zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení tj. nikdy nebolo vydané uznesenie o súhlase s podnikaním hlavnej kontrolórky po jej zvolení do funkcie a aj iné dôvody na odvolanie a to najmä hospodársky stav Obecného podniku s.r.o., ktorý spadal do jej kontrolnej činnosti rovnako ako obec samotná. O stave spoločnosti nijako neinformovala obecné zastupiteľstvo, čo je najhrubšie porušenie jej povinnosti, ktoré má za následok jej odvolanie z funkcie, a to aj bez predchádzajúceho upozornenia zo strany obecného zastupiteľstva.

Rozhodnutím Krajského súdu v Žiline 20S 75/2012 zo dňa 22.1.2013 vo veci preskúmania zákonnosti uznesenia Obecného zastupiteľstva Obce Belá č. 7/2011 bod II/ písm. d) zo dňa 25.2.2011 súd žalobný návrh navrhovateľa Okresnej prokuratúry v Žiline proti odporcovi Obec Belá zamietol. V odôvodnení uviedol, že vo vzťahu k inštitútu odvolania hlavného kontrolóra z funkcie je osobitným zákonom práve zákon č. 369/1990 Zb. a to konkrétne § 18a ods. 9 citovaného zákona. Inštitút odvolania hlavného kontrolóra z funkcie je priamo stanovený v zákone o obecnom zriadení, preto na tento inštitút Zákonník práce sa neaplikuje. Zo slovného obsahu napadnutého uznesenia je zrejmé, že hlavná kontrolórka bola odvolaná z funkcie podľa § 18a ods. 9 písm. a) tohto zákona. Znamená to, že na jej odvolanie museli byť splnené podmienky uvedené v tomto zákonom ustanovení. Týmito podmienkami je opakované alebo zvlášť hrubé porušenie povinnosti zamestnanca alebo vedúceho zamestnanca. Čo sa týka dôvodu, že v uznesení nie je skutok bližšie konkretizovaný, súd uviedol, že zákon č. 369/1990 Zb. ani zák. č. 552/2003 Z. z. ako osobitné právne predpisy neustanovujú konkrétne požiadavky na určitost' skutkového vymedzenia dôvodov odvolania hlavného kontrolóra z funkcie. Preto na túto otázku je potrebné subsidiárne použiť Zákonník práce, jeho použitie vo veciach, ktoré nie sú výslovne uvedené v osobitných zákonoch č. 369/1990 Zb. a č. 552/2003 Z. z. Súd skúmal aj skutkové vymedzenie dôvodov napadnutého uznesenia a podľa názoru súdu je napadnuté uznesenie v súlade s ustanovením § 70 Zákonníka práce, sú v ňom dostatočne konkrétne vyšpecifikované zanedbania povinnosti, ktoré mali byť zvlášť hrubým zrušením povinnosti zamestnanca a vedúceho pracovníka tak, že ich nie je možné zameniť s inými. Najvyšší súd SR rozsudkom č.k. 6Sžo 25/2013 zo dňa 30.4.2014 rozsudok Krajského súdu v Žiline č.k. 20S 75/2012 zo dňa 22.1.2013 potvrdil. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 29.5.2014 (č.l. 46 - 50).

Prvé skončenie pracovného pomeru na základe okamžitého skončenia pracovného pomeru zo dňa 9.3.2011 bolo rozhodnutím Okresného súdu v Žiline 25C 103/2011 zo dňa 18.10.2011 určené za neplatné s odôvodnením, že okamžité skončenie pracovného pomeru zo dňa 9.3.2011 skutkové vymedzenie dôvodu okamžitého skončenia pracovného pomeru vôbec neobsahuje. Absencia skutkového vymedzenia dôvodu okamžitého skončenia pracovného pomeru spôsobuje jeho neplatnosť. Rozhodnutie v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline 5Co 9/2012 zo dňa 19.3.2012 nadobudlo právoplatnosť dňa 27.3.2012.

V konaní je nesporné, že navrhovateľke bola doručená výpoveď podľa § 63 ods. 1 písm. d) bod 1 Zákonníka práce listinou zo dňa 28.3.2012 a z jej odôvodnenia je nepochybné, že uznesením Obecného zastupiteľstva Obce Belá č. 7/2011 v bode II/ písm. d) zo dňa 25.2.2011 bola navrhovateľka odvolaná z funkcie hlavnej kontrolórky obce Belá - § 18a ods. 9 písm. a) zákona o obecnom zriadení, čím jej výkon funkcie hlavnej kontrolórky obce Belá zanikol - § 18a ods. 8 písm. b) zákona o obecnom zriadení; týmto odvolaním z funkcie navrhovateľka prestala spĺňať predpoklady ustanovené právnymi predpismi (a to zákonom č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení a zákonom č. 552/2003 Z. z. o výkone práce vo verejnom záujme) na výkon dohodnutej práce, t.j. na výkon práce hlavnej kontrolórky obce Belá. Odvolaním z funkcie hlavnej kontrolórky obce Belá prestala spĺňať predpoklady ustanovené právnymi predpismi na výkon dohodnutej práce hlavnej kontrolórky obce Belá a pracovný pomer skončí uplynutím výpovednej doby, ktorá je dva mesiace a začína plynúť od prvého dňa kalendárneho mesiaca nasledujúceho po doručení výpovede.

Podľa § 18 ods. 1 veta prvá zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v platnom znení, hlavného kontrolóra volí a odvoláva obecné zastupiteľstvo. Hlavný kontrolór je zamestnancom obce a ak

tento zákon neustanovuje inak, vzťahujú sa na neho všetky práva a povinnosti ostatného vedúceho zamestnanca podľa osobitného predpisu (zákon č. 552/2003 Z.z. o výkone práce vo verejnom záujme).

Podľa § 18a ods. 8 písm. b) zákona o obecnom zriadení, výkon funkcie hlavného kontrolóra zaniká odvolaním z funkcie.

Podľa § 1 ods. 4 zákona č. 552/2003 Z. z. o výkone práce vo verejnom záujme na pracovnoprávne vzťahy zamestnancov pri výkone práce vo verejnom záujme sa vzťahuje Zákonník práce, ak tento zákon alebo osobitný predpis neustanovuje inak. Pracovnoprávne vzťahy zamestnancov pri výkone práce vo verejnom záujme sú pracovnoprávne vzťahy zamestnancov pri výkone verejnej služby podľa § 3 ods. 1 Zákonníka práce.

Podľa § 3 ods. 1 písm. e) zákona č. 552/2003 Z. z. o výkone práce vo verejnom záujme v platnom znení zamestnancom podľa tohto zákona sa môže stať fyzická osoba, ktorá bola zvolená alebo vymenovaná, ak tento zákon alebo osobitný predpis voľbu alebo vymenovanie ustanovuje ako predpoklad vykonávania práce vo verejnom záujme. Podľa § 3 ods. 2 tohto zákona, predpoklady uvedené v ods. 1 musí zamestnanec spĺňať po celý čas výkonu práce vo verejnom záujme.

Podľa § 61 ods. 2 Zákonníka práce, zamestnávateľ môže dať zamestnancovi výpoveď iba z dôvodov ustanovených v tomto zákone. Dôvod výpovede sa musí vo výpovedi skutkovo vymedziť tak, aby ho nebolo možné zameniť s iným dôvodom, inak je výpoveď neplatná. Dôvod výpovede nemožno dodatočne meniť.

V súlade s ustanoveniami Zákonníka práce možno pracovný pomer skončiť len spôsobmi a z taxatívne uvedených dôvodov. Samotným odvolaním navrhovateľky z funkcie pracovný pomer neskončil a v prípade jej odvolania z funkcie nastáva stav, keď povinnosť zamestnávateľa prideľovať prácu, ale aj povinnosť zamestnanca vykonávať prácu zodpovedajúcu funkcii, do ktorej bola zvolená zanikla (§ 18a ods. 8 písm. b) a iná práca medzi účastníkmi (zamestnávateľ a zamestnanec) nebola dohodnutá. Nastáva teda stav, keď chýba jeden zo základných prvkov pracovného pomeru, a to druh práce. Bolo teda na odporcovi ako zamestnávateľovi, aby túto situáciu riešil či už dosiahnutím dohody o zmene pracovnej zmluvy alebo skončením pracovného pomeru so zamestnancom zákonným spôsobom (a to buď dohodou alebo výpoveďou podľa § 63 ods. 1 písm. d) Zákonníka práce).

Podľa § 63 ods. 1 písm. d) bod 1 Zákonníka práce, zamestnávateľ môže dať zamestnancovi výpoveď iba z dôvodov, ak zamestnanec nespĺňa predpoklady ustanovené právnymi predpismi na výkon dohodnutej práce.

Povinnosť uviesť vo výpovedi výpovedný dôvod má len zamestnávateľ. Musí byť uvedený tak, aby bolo zrejmé, aké sú skutočné príčiny výpovede, aby nevznikali pochybnosti o tom, čo chcel prejavíť, teda ktorý zákonný výpovedný dôvod uplatňuje. Ide tiež o formálne náležitosti, ktoré musia byť splnené pre platnosť výpovede, ak tieto náležitosti absentujú, výpoveď je pre ich absenciu neplatná. Súd skúma ich splnenie ex offo a v prípade, že tieto v písomnej listine o výpovedi absentujú, neskúma danosť dôvodu výpovede a bez ďalšieho musí určiť, že takáto výpoveď je neplatná.

V danej veci navrhovateľka namietala neplatnosť skončenia pracovného pomeru z dôvodu, že vo výpovedi zo dňa 28.3.2012 nie je uvedený skutkový dôvod tohto jednostranného právneho úkonu, nachádza sa v ňom len odkaz na uznesenie obecného zastupiteľstva zo dňa 25.2.2011 a nie je zrejmé, či dôvodom odvolania mala byť skutočnosť, že odporca nikdy neudelil písomný súhlas s podnikaním po jej zvolení do funkcie hlavného kontrolóra alebo skutočnosť, že ako hlavný kontrolór neinformovala odporcu o stave obecného podniku s.r.o., ktorý spadal do jej kontrolnej činnosti a teda neexistoval dôvod, pre ktorý bola odporcom odvolaná z funkcie hlavného kontrolóra

V konaní bolo nepochybné, že navrhovateľka vykonávala funkciu hlavného kontrolóra obce na základe pracovnej zmluvy zo dňa 10.2.2010. Hlavný kontrolór je zamestnancom obce, a ak tento zákon neustanovuje inak, vzťahujú sa na neho všetky práva a povinnosti ostatného vedúceho zamestnanca podľa osobitného predpisu (zákon č. 552/2003 Z. z. o výkone práce vo verejnom záujme). Podľa § 18a ods. 9 písm. a) zákona č. 369/1990 Zb. obecné zastupiteľstvo môže odvolať hlavného kontrolóra z funkcie, ak opakovane alebo zvlášť hrubým spôsobom poruší povinnosti zamestnanca alebo vedúceho

zamestnanca. K odvolaniu z funkcie hlavnej kontrolórky obce došlo uznesením č. 7/2011 Obecného zastupiteľstva Obce Belá zo dňa 25.2.2011 z dôvodu hrubého porušenia povinnosti zamestnanca a vedúceho pracovníka. Odvolaním z funkcie pracovný pomer nekončí, ale trvá naďalej a pre určenie (ne)platnosti skončenia pracovného pomeru výpoveďou zo dňa 28.3.2012 nebolo v danej veci podstatné posúdenie, či dôvody odvolania z funkcie hlavného kontrolóra obce uvádzané v uznesení č. 7/2011 bod II. písm. d) obecného zastupiteľstva odporcu zo dňa 25.2.2011 sú dané, a teda či k odvolaniu z funkcie došlo platne alebo neplatne. Zákonnosť predmetného uznesenia obecného zastupiteľstva zo dňa 25.2.2011, ktorým bola navrhovateľka odvolaná z funkcie bola predmetom skúmania v konaní 20S 75/2012 a právoplatným rozhodnutím dňa 29.5.2014 bol zamietnutý návrh na jeho zrušenie a ktorým rozhodnutím bol súd viazaný.

Súd preto skúmal, či jednostranný právny úkon zamestnávateľa výpoveď z pracovného pomeru podľa § 63 ods. 1 písm. d) bod 1 nesplnenie predpokladov ustanovené právnymi predpismi na výkon dohodnutej práce dané navrhovateľke listom zo dňa 28.3.2012 je platný.

V danom prípade tejto skutkovej podstaty musí ísť o nesplnenie predpokladov, ktoré sú ustanovené vo všeobecne záväzných právnych predpisoch a to § 18 ods. 1 veta prvá zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v platnom znení, v zmysle ktorého zákonného ustanovenia hlavného kontrolóra volí a odvoláva obecné zastupiteľstvo. K naplneniu tohto výpovedného dôvodu (nesplnenie predpokladov ustanovené právnymi predpismi na výkon dohodnutej práce) môže dôjsť kedykoľvek v priebehu trvania pracovného pomeru, teda aj za situácie, že zamestnanec pri vzniku pracovného pomeru spĺňal predpoklady ustanovené právnymi predpismi na výkon dohodnutej práce. V danom prípade, keďže obecné zastupiteľstvo odvolalo navrhovateľku z funkcie hlavného kontrolóra, nespĺňa v zmysle zákona o obecnom zriadení predpoklady na výkon dohodnutej práce v zmysle uzatvoreného pracovnoprávného vzťahu zo dňa 10.2.2011 a jej výkon funkcie hlavného kontrolóra zanikol odvolaním z funkcie dňa 25.2.2011. Súd konštatuje, že posudzovaná výpoveď spĺňa všetky formálno-právne náležitosti tohto právneho úkonu, právny úkon bol urobený písomne, skutkovo v ňom bol vymedzený uvedený výpovedný dôvod § 63 ods. 1 písm. d) bod 1, je z nej zrejmé a nepochybné, že ide o dôvod zániku funkcie hlavného kontrolóra a to jej odvolaním na zasadnutí obecného zastupiteľstva konaného dňa 25.2.2011, na ktorom bolo prijaté uznesenie číslo 7/2011 bod II. písm. d). Je v nej dostatočne konkrétne špecifikované nesplnenie predpokladov stanovených zákonom o obecnom zriadení tak, že ho nie je možné zameniť s iným dôvodom a taktiež bol navrhovateľke riadne doručený. O jeho doručení neboli zo strany účastníkov ani pochybnosti a spor.

Podľa § 63 ods. 2 písm. a) Zákonníka práce zamestnávateľ môže dať zamestnancovi výpoveď, ak nejde o výpoveď pre neuspokojivé plnenie pracovných úloh, pre menej závažné porušenie pracovnej disciplíny alebo z dôvodu, pre ktorý možno okamžite skončiť pracovný pomer, iba vtedy, ak zamestnávateľ nemá možnosť zamestnanca ďalej zamestnávať, a to ani na kratší pracovný čas v mieste, ktoré bolo dohodnuté ako miesto výkonu práce.

Pokiaľ navrhovateľka namietala ponukovú povinnosť zamestnávateľa ako jednej z hmotnoprávných podmienok platnosti výpovede z tohto výpovedného dôvodu táto musí byť splnená ešte pred daním výpovede. Splnenie povinnosti odporcu vyplývajúce z citovaného ustanovenia súd skúmal podľa stavu, kedy odporca dal navrhovateľke výpoveď a vychádzal zo schémy stavu obsadenosti pracovných pozícií k 31.3.2012, kedy funkcia hlavného kontrolóra už bola obsadená a navrhovateľka sa vyjadrovala k tým pracovníkom, s ktorými prichádzala do styku a boli na obecnom úrade. Pri dokazovaní splnenia ponukovej povinnosti vyplývajúcej z ustanovenia § 63 ods. 2 Zákonníka práce platí, že splnenie ponukovej povinnosti musí zásadne preukázať zamestnávateľ. Keďže odporca podľa jeho tvrdení, ako i predložení stavu zamestnancov k 31.3.2012 v čase ukončenia pracovného pomeru výpoveďou nedisponoval žiadnym voľným pracovným miestom a nemal možnosť navrhovateľku ďalej zamestnávať, lebo nemal v mieste výkonu práce žiadne voľné miesto teda nemohol splniť ponukovú povinnosť a informáciu o voľných pracovných miestach. Odporca ako zamestnávateľ preukázal, že ku dňu výpovede všetky pracovné miesta boli obsadené inými zamestnancami (ide tu totiž o absolútnu nemožnosť zamestnanca ďalej zamestnávať). Súd je toho názoru, že ak zamestnávateľ nemá pre zamestnanca žiadnu prácu (resp. žiadnu vhodnú prácu) podľa Zákonníka práce, svoju ponukovú povinnosť nemôže ani splniť a túto objektívne nemožnú podmienku nemožno od neho ani vyžadovať. V rámci vyjadrenia navrhovateľka tvrdila, že v zozname nie je uvedený p. Káčer Tomáš, ktorý vykonával funkciu projektového manažéra na základe živnostenského oprávnenia a túto pozíciu by mohla vykonávať ona ako i a v tomto zozname nie je uvedený pracovník, ktorý má knižnicu a ktorý tam

pracuje, ktorého meno však uviesť nevedela a myslí si, že toto miesto je voľné. Splnenie bremena tvrdenia na strane zamestnanca predpokladá, že zamestnanec označí konkrétne pracovné miesta, ktoré boli ku dňu výpovede v mieste jeho výkonu práce voľné. Nepostačuje, ak napr. len všeobecne uvedie, že si myslí, že ňou uvedené miesto (knižnica, projektový manažér na základe živnostenského oprávnenia a neuvedené v zozname) je voľné ale skutočnosť, že ku dňu výpovede odporca disponoval voľným pracovným miestom. V posudzovanej veci odporca od začiatku tvrdil, že v čase výpovede nemal možnosť navrhovateľku ďalej zamestnávať, keď nemal ku dňu výpovede v mieste výkonu práce žiadne pracovné miesto voľné, všetky boli obsadené, a preto si ani nemohol splniť uvedenú ponukovú povinnosť. Z tohto dôvodu predložil stav obsadenosti pracovných pozícií k 31.3.2012 a z tohto písomného dokumentu je nepochybné, že všetky pracovné miesta od sekretariátu až po opatrovateľské služby boli obsadené pracovníkmi odporcu. Odporca teda svoje bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno splnil. Predmetom dokazovania totiž nebola skutočnosť, či sa voľné pracovné miesta nachádzajú i v súčasnosti, ale uvedenie konkrétne pracovného miesta, ktoré bolo voľné ku dňu výpovede bolo preto na navrhovateľke, ktorá v tomto smere neunesla bremeno tvrdenia o skutočnostiach podstatných podľa hmotného práva, ktorá skutočnosť nemohla byť následne ani predmetom dokazovania.

Skončenie pracovného pomeru zo strany odporcu dané navrhovateľke výpoveďou zo dňa 28.3.2012 je teda zo všetkých hľadísk platné, a preto súd návrh navrhovateľky ako nedôvodný zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránení práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal v spojení s ustanovením § 151 ods. 1 veta prvá O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Odporca si uplatnil právo na náhradu trov konania, ktoré vyčíslil právny zástupca podaním zo dňa 11.11.2014 spolu vo výške 326,95 eur a to za 4 úkony právnej pomoci (príprava a prevzatie veci dňa 14.8.2012, účasť na pojednávaní dňa 19.11.2012, dňa 29.9.2014, dňa 10.11.2014), hodnota jeden úkon právnej pomoci za rok 2012 v sume 58,69 eur + 7,63 eur režijný paušál, hodnota jeden úkon právnej pomoci za rok 2014 v sume 61,87 eur + 8,04 eur režijný paušál + 20 % DPH (54,49 eur). Vyčíslenie uplatnených trov právneho zastúpenia čo do výšky za jednotlivé úkony boli uplatnené v súlade s ustanovením § 11 ods. 1 písm. a), § 13a ods. 1 písm. a), d), § 16 ods. 3, § 18 ods. 3, § 20c vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

Podľa § 149 ods. 1 O.s.p. (ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi) súd zaviazal navrhovateľku nahradiť odporcovi trovy konania vo výške 326,95 eur na účet právneho zástupcu odporcu tak, ako to vyplýva z výrokovkej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné

dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 221 ods. 1 OSP, súd rozhodnutie zruší, len ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,

c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,

f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,

g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,

h) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 OSP, skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,

d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 2 OSP, ustanovenie § 205a ods. 1 OSP sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, ktoré vznikli štátu, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).